

Бурята стръвно изхвъркна
изъ свѣйтѣ подводни гнѣзда, —
едва затрептѣла звезда
въ облаци черни помръкна —
пламъкъ и гръмъ небеса разлюлъха...
— Азъ пихъ сладостъта на упойни треви...
„Плаха царкиньо, заспи, забрави, —
заспи, забрави!“

Бурята огнено жали
надъ тебе и твоя позоръ, —
не чувашъ ли въ хиледенъ хоръ
мощни вълни заридали, —
ридаятъ тѣ съ твоята мжка несдържна...
— Азъ пихъ сладостъта на упойни треви
и мракътъ чрезъ менъ свѣтлинитѣ надви...
„Тжжна царкиньо, заспи, забрави, —
заспи, забрави!“

Бѣла вълна ще отмие
следитѣ на черната сласть —
и нова, неведома властъ
утринна ширъ ще открие
предъ взора на твоята бодрость победна...
— Не чакамъ ни миръ, ни утеха, уви!
„Бедна царкиньо, азъ плача, — заспи, забрави —
заспи, забрави!“